

<p style="text-align: center;">DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT</p>	<p style="text-align: center;">SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS</p>	<p style="text-align: center;">POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU</p>
--	---	--

SCEL – 10 – 0027

Zaposleni NSH XX/ DP XX/ SOE XX

1. G.V.B., XX
 2. M.G., XX
 3. D.S., XX
 4. R.D., XX
 5. B.T., XX
 6. Z.T., XX
 7. D.V.M., XX
 8. M.R., XX
 9. M.M.Ž., XX
 - 10.L.R., XX
 - 11.G.S., XX (isto kao i C19)
 - 12.J.Z.N., XX
 - 13.B.P., XX
- Kojeg zastupa advokat XX
- 14.M.M., XX
 - 15.M.V., XX
 - 16.N.V., XX
 - 17.R.S., XX
 - 18.R.M., XX
 - 19.G.Š., XX

Žalioci

Protiv

Kosovska agencija za privatizaciju

Ul. Ilir Konushevcı 8, Priština

Tuženi

Prvo veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju koje čine predsedavajući sudija Alfred Graf von Keyserlingk, sudija Shkelzen Sylaj i sudija Ćerim Fazliji, nakon većanja održanog 10.01.2013, donosi sledeću

P R E S U D U

1. **Žalba G.Š. od 12.08.2011, (C19), se odbacuje kao neprihvatljiva.**
2. **Žalbe G.V.B. (C1), M.G. (C2), D.S. (C3), R.D. (C4), B.T. (C5), Z.T. (C6), D.V.M. (C7), M.R. (C8), M.M.Ž. (C9), L.R. (C10), žalba G.S. od 25.10.2010 (C11), J.Z.N. (C12), B.P. (C13), M.M. (C14), M.V. (C15), N.V. (C16), R.S. (C17), R.M. (C18) su osnovane. Ovi žalci moraju biti uključeni u konačan spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od privatizacije NSH XX/ DP XX/ SOE XX.**

Činjenično stanje i istorijat postupka

Žalci su bivši radnici Društvenog preduzeća NSH XX/ DP XX/ SOE XX, Fi no.XX (DP), koje je imalo 93 radnika u momentu privatizacije. DP je privatizovano osnivanjem New Co:

New Co XX, prodana na osnovu ugovora koji je ratifikovan 06.11.2006, i New Co XX prodana u talasu privatizacije 41, na osnovu ugovora koji je ratifikovan 02.12.2009.

Preliminarni spisak zaposlenih koji je sadržao 40 radnika objavljen je 18.07.2009.

Konačni spisak (strana 50 sudskog dosijea), koji sadrži 48 osoba, 40 sa albanskim imenima i 8 sa srpskim imenima, objavljen je 10, 11, 12 i 13.11.2010. Kao krajnji rok za podnošenje žalbe na konačan spisak određen je 04.12.2010. Žalci nisu prihvaćeni na tom spisku. Oni svi dele mišljenje da imaju pravo da dobiju deo od 20% od privatizacije.

Dana 25.11.2010, G.V.B. (**žalilja C1**) podnela je žalbu Posebnoj komori protiv Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na deo od 20% od privatizacije DP-a kao što je objavljeno u „Blicu“ dana 11.11.2010. Žalilja je radila u DP-u od 10.09.1990. do juna 1999. Ona navodi da nije mogla ići na posao nakon juna 1999. Jer je morala da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. Ona se žali da je bila diskriminisana zbog toga što je srpske nacionalnosti. Ona dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilja nije podnela Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. KAP tvrdi da zbog toga žalilja nije iskoristila sva upravna (administrativna) sredstva žalbe pre upućivanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

U odgovoru od 31.07.2012, žalilja navodi da je tumačenje zakona podneto od strane KAP-a pogrešno. Ona navodi da u konačnom spisku, objavljenom u Blicu 11.11.201, KAP je naveo da svaki zaposleni koji smatra da ima pravo da se nađe na spisku ili koji osporava ime koje se nalazi u spisku može podneti žalbu Posebnoj komori i nema naznake da se to tiče samo onih koji osporavaju preliminarni spisak. Ona dalje navodi da član 10 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 ne utvrđuje da samo oni koji su podneli žalbe na preliminarni spisak imaju pravo na podnošenje žalbe protiv konačnog spiska Posebnoj komori.

Dana 25.11.2010, M.G. (**žalilac C2**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 11.07.1987 pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. KAP tvrdi da zbog toga žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

Dana 25.11.2010, D.S. (**žalilac C3**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 11.07.1987 pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. On tvrdi da je njegova radna knjižica ostala u DP-u i dostavlja kopiju zdravstvene knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. KAP tvrdi da zbog toga žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

Dana 25.11.2010, R.D. (**žalilac C4**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010.

Žalilac je radio u DP-u od 20.07.1987 pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

U odgovoru od 02.08.2012, žalilac navodi da je tumačenje zakona podneto od strane KAP-a pogrešno. On navodi da u konačnom spisku, objavljenom u Blicu 11.11.201, KAP je naveo da svaki zaposleni koji smatra da ima pravo da se nađe na spisku ili koji osporava ime koje se nalazi u spisku može podneti žalbu Posebnoj komori i nema naznake da se to tiče samo onih koji su osporili preliminarni spisak. On dalje navodi da član 10 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 ne utvrđuje da samo oni koji su podneli žalbe na preliminarni spisak imaju pravo žalbu protiv konačnog spiska Posebnoj komori.

Dana 25.11.2010, B.T. (**žalilac C5**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 17.12.1982. pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

Dana 25.11.2010, Z.T. (**žalilac C6**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 15.12.1993. pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju zdravstvene knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo nijedan dokaz o njegovom radnom odnosu u DP-u u vreme privatizacije, da ispunjava zakonske uslove da se nađe na spisku, kao i da dokaže svoje navode o diskriminaciji.

Dana 25.11.2010, V.M. (**žalilac C7**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 26.09.1983. pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice i kopiju rešenja o zapošljavanju.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

U odgovoru od 26.07.2012, žalilac navodi da je tumačenje zakona podneto od strane KAP-a pogrešno. On navodi da u konačnom spisku, objavljenom u Blicu 11.11.201, KAP je naveo da svaki zaposleni koji smatra da ima pravo da se nađe na spisku ili koji osporava ime koje se nalazi u spisku može podneti žalbu Posebnoj komori i nema naznake da se to tiče samo onih koji su osporili preliminarni spisak. On dalje navodi da član 10 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 ne utvrđuje da samo oni koji su podneli žalbe na preliminarni spisak imaju pravo žalbe protiv konačnog spiska Posebnoj komori.

Dana 25.11.2010, M.R. (**žalilac C8**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 22.05.1996. pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice i kopiju zdravstvene knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije

iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 0/L-28.

Dana 25.11.2010, M.M.Ž. (**žalilja C9**) podnela je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih kojoj imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 10.11.2010. Žalilja je radila u DP-u od 21.10.1992. pa do juna 1999. Ona navodi da nije mogla ići na posao nakon juna 1999, jer je morala da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. Ona tvrdi da je bila diskriminisana zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice i kopiju Rešenje DP-a o godišnjem odmoru.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilja nije podnela Agenciji žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilja nije iskoristila sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

U odgovoru od 31.07.2012, žalilja navodi da je tumačenje zakona podneto od strane KAP-a pogrešno. Ona navodi da u konačnom spisku, objavljenom u Blicu 11.11.201, KAP je naveo da svaki zaposleni koji smatra da ima pravo da se nađe na spisku ili koji osporava ime koje se nalazi na spisku može podneti žalbu Posebnoj komori i nema naznake da se to tiče samo onih koji su osporili preliminarni spisak. Ona dalje navodi da član 10 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 ne utvrđuje da samo oni koji su podneli žalbe na preliminarni spisak imaju pravo žalbe protiv konačnog spiska Posebnoj komori.

Dana 25.11.2010, L.R. (**žalilac C10**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 1998 pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju zdravstvene knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

Dana 25.11.2010, G.S. (**žalilja C11 i 19**) podnela je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilja je radila u DP-u od 1987. pa do juna 1999. Ona navodi da nije mogla ići na posao nakon juna 1999, jer je morala da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. Ona tvrdi da je bila diskriminisana zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju zdravstvene knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilja nije podnela Agenciji žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilja nije iskoristila sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

U odgovoru od 01.08.2012, žalilja navodi da je propustila rok za podnošenje žalbe na preliminarni spisak zato što je imala zdravstvenih problema i da je podnela žalbu čim je mogla. Žalilja dalje navodi da je podnela žalbu Posebnoj komori 19.11.2010 preko Nevladine organizacije u Beogradu, te je stoga njena žalba pravovremena.

Dana 25.11.2010, J.Z.N. (**žalilac C12**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 1999 i navodi da je zbog toga stekao uslove da se nađe na spisku. Žalilac podnosi kopiju platnog spiska preduzeća za zadnje tri godine pre privatizacije.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

Dana 26.11.2010, B.P. (**žalilac C13**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a. Žalilac je radio u DP-u od 05.07.1985 pa do juna 1999. On tvrdi da je DP privatizovano 1999 za 93 radnika. On navodi da je ispunjava sve uslove, ali da nije dobio jednak tretman. Dostavlja kopiju zdravstvene knjižice.

U pismenom zapažanju od 08.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv

preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

Dana 01.12.2010, M.M. (**žalilac C14**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a. Žalilac je radio u DP-u 13 godina, od 25.10.1986. pa do juna 1999 i njegova radna knjižica nije zatvorena u DP-u. On tvrdi da polovina radnika koja se nalazi na preliminarnom spisku objavljenom od strane KAP-a nije radila za DP pre 1999. Njegova žalba protiv preliminarnog spiska je odbijena od strane KAP-a zbog toga što njegov radni odnos nije nastavljen nakon 1999, nije pokušao da se vrati na posao i njegova radna knjižica nije overena. Žalilac tvrdi da je takva odluka neosnovana i objašnjava da je pokušao da se vrati na posao kada se vratio na Kosovo, ali fabrika više nije radila. Žalilac tvrdi da ispunjava sve uslove i da je bio diskriminisan. Žalilac dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 16.12.2010, KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neosnovanu jer žalilac ne ispunjava zakonske uslove da se nađe na spisku. KAP tvrdi da žalilac nije dostavio dovoljno dokaza da je bio zaposlen u DP-u nakon 1999, da je bio diskriminisan i da je tražio obezbeđenje od KFOR-a ili UNMIK Policije nakon 1999.

U odgovoru od 26.07.2012, žalilac tvrdi da je radio za DP do 17.09.1999, kada je morao da napusti Kosovo zbog dobro poznate bezbednosne situacije. On tvrdi da je njegova žalba podneta 01.12.2010 te je stoga u zakonskom roku.

Dana 25.11.2010, M.V. (**žalilac C15**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a. Žalilac je radio u DP-u 17 godina, 29.08.1981 pa do juna 17.06.1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život i da se nastanio u Srbiji kao raseljeno lice. Njegova žalba protiv preliminarnog spiska je odbijena od strane KAP-a zbog toga što njegov radni odnos nije nastavljen nakon 1999, nije pokušao da se vrati na posao i njegova radna knjižica nije overena. Žalilac tvrdi da je takva odluka neosnovana i objašnjava da je pokušao da se vrati na posao kada se vratio na Kosovo ali fabrika više nije radila. Žalilac tvrdi da ispunjava sve uslove i da je bio diskriminisan. Žalilac dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 16.12.2010, KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neosnovanu jer žalilac ne ispunjava zakonske uslove da se nađe na spisku. KAP tvrdi da žalilac nije dostavio dovoljno dokaza da je bio zaposlen u DP-u nakon 1999, da je bio diskriminisan i da je tražio obezbeđenje od KFOR-a ili UNMIK Policije nakon 1999.

U odgovoru od 26.07.2012, žalilac tvrdi da je radio za DP do 19.06.1999, kada je morao da napusti Kosovo zbog dobro poznate bezbednosne situacije. On tvrdi da je njegova žalba podneta 01.12.2010 te je stoga u zakonskom roku.

Dana 01.12.2010, N.V. (**žalilac C16**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a. Žalilac je radio u DP-u 17 godina, 15.12.1993 pa do juna 17.06.1999. On navodi da je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život i da se nastanio u Srbiji kao raseljeno lice. Bio je privremeno zapošljen tokom period 2009-2010, nakon privatizacije fabrike. On navodi da polovina zapošljenih koji se nalaze na preliminarnom spisku objavljenom od strane KAP-a nije radilo u DP-u pre 1999. Njegova žalba protiv preliminarnog spiska je odbijena od strane KAP-a zbog toga što njegov radni odnos nije nastavljen nakon 1999, nije pokušao da se vrati na posao i njegova radna knjižica nije overena. Žalilac tvrdi da je odluka neosnovana i objašnjava da je pokušao da se vrati na posao kada se vratio na Kosovo ali fabrika nije više radila. Žalilac tvrdi da ispunjava sve uslove i da je bio diskriminisan. On tvrdi da je u istoj poziciji kao i sledeće osobe na spisku: R.C., R.B., M.Š., O.V., Ž.S. i Z.A. koji je napustio Kosovo 1999, svi oni imaju status raseljenog lica i vratili su se na Kosovo. On traži da se isti kriterijum primenjuje i na njega. Žalilac dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 16.12.2010, KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neosnovanu jer žalilac ne ispunjava zakonske uslove da se nađe na spisku. KAP tvrdi da žalilac nije dostavio dovoljno dokaza da je bio zaposlen u DP-u nakon 1999. i da dokaže da je bio diskriminisan. KAP tvrdi da je žalilac propustio da dostavi dokaze da je tražio obezbeđenje od KFOR-a ili UNMIK Policije nakon 1999.

U odgovoru od 26.07.2012, žalilac tvrdi da je radio za DP do 17.09.1999, kada je morao da napusti Kosovo zbog dobro poznate bezbednosne situacije. On tvrdi da je njegova žalba podneta 01.12.2010 te je stoga u zakonskom roku.

Dana 03.12.2010, R.S. (**žalilac C17**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u „Blicu“ 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 01.08.1990. pa do juna 1999. On navodi da nije mogao ići na posao nakon juna 1999, jer je morao da napusti Klinu zbog situacije opasne po život. On tvrdi da je bio diskriminisan zbog toga što je srpske nacionalnosti. Dostavlja kopiju radne knjižice.

U pismenom zapažanju od 17.12.2010. KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu jer žalilac nije podneo Agenciji nikakvu žalbu protiv preliminarnog spiska zaposlenih. Zbog toga, KAP tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu kao što se zahteva članom 127.4 Zakona o Administrativnom postupku 02/L-28.

U odgovoru od 07.08.2012, žalilac navodi da je tumačenje zakona podneto od strane KAP-a pogrešno. On navodi da u konačnom spisku, objavljenom u Blicu 11.11.201, KAP je naveo da svaki zaposleni koji smatra da ima pravo da se nađe na spisku ili koji osporava ime koje se nalazi u spisku može podneti žalbu Posebnoj komori i nema naznake da se to tiče samo onih koji su osporili preliminarni spisak. On dalje navodi da član 10 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 ne utvrđuje da samo oni koji su podneli žalbe na preliminarni spisak imaju pravo žalbe protiv konačnog spiska Posebnoj komori.

Dana 02.10.2010, R.M. (**žalilac C18**) podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a, tražeći uključivanje u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od privatizacije DP-a, kao što je objavljeno u dnevnim novinama „Koha Ditore“ i „Blicu“ dana 11.11.2010. Žalilac je radio u DP-u od 1991 pa do 1999, kada je morao da napusti svoj posao protiv svoje volje. Žalilac tvrdi da je u istoj situaciji kao in njegove kolege koje su radile zajedno sa njim tokom istog perioda: R.C., R.B., G.B., R.B., M.Š. Žalilac dostavlja kopiju radne knjižice i penzijsko osiguranje od 1991.

U pismenom zapažanju od 17.12.2010, KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neosnovanu jer žalilac ne ispunjava zakonske uslove da se nađe na spisku jer nije bio registrovan kao zaposleni DP-a u vreme privatizacije. KAP tvrdi da žalilac nije dostavio dovoljno dokaza da je bio zaposlen u DP-u nakon 1999. i da dokaže da je bio diskriminisan. KAP tvrdi da je žalilac propustio da dostavi dokaze da je tražio obezbeđenje od KFOR-a ili UNMIK Policije nakon 1999.

Dana 12.08.2011, G.Š. (**žalilja C19 i C11**) podnela je još jednu žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a, tražeći uključivanje u spisak radnika koji

su stekli pravo na deo od privatizacije DP-a. Žalilja navodi da je radila za DP od 25.11.1985, da ispunjava uslove da se nađe na spisku i da je bila diskriminisana. Navodi da je Agenciji podnela zahtev za uključivanje u spisak pre nekoliko godina, ali nije dobila odgovor. Žalilja dostavlja kopiju zdravstvene knjižice i spisak radnika iz 1989.

U pismenom zapažanju od 15.09.2011, KAP tvrdi da žalbu treba odbaciti kao neprihvatljivu, jer je zakonski rok za podnošenje žalbe Posebnoj komori Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju komori bio 04.12.2010.

Pravno obrazloženje

1. Žalba G.Š. (žalilja C19) je neprihvatljiva.

Prema članu 67.6 Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, u vezi sa članom 10.6(a) UNMIK-ove Uredbe 2003/13, žalba protiv konačnog spiska mora biti podneta u roku od 20 dana od objavljivanja konačnog spiska. Objavljivanje je izvršeno dana 10, 11, 12 i 13.11.2010. Žalba je podneta 12.05.2011. Ova žalba je takođe odbačena shodno članu 391 (c) Zakona o parničnom postupku, jer je žalilja već podnela žalbu ranije (evidentirana kao C11). Prva žalba je prihvaćena kao prihvatljiva i osnovana.

2. Žalbe žalilaca

G.V.B. (C1), M.G. (C2), D.S. (C3), R.D. (C4), B.T. (C5), Z.T. (C6), D.V.M. (C7), M.R. (C8), M.M.Ž. (C9), L.R. (C10), G.S. (C11), J.Z.N. (C12), B.P. (C13), M.M. (C14), M.V. (C15), N.V. (C16), R.S. (C17), R.M. (C18) su prihvatljive.

One su podnete u roku, shodno članu 67.6 Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, u vezi sa članom 10.6(a) UNMIK-ove Uredbe 2003/13.

Propust podnošenja žalbe protiv preliminarnog spiska, u skladu sa članom 67.6 Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, ne znači da je tužba protiv konačnog spiska neprihvatljiva.

- a. Član 127, Zakona o Upravnom postupku No. 02/L-28, ne primenjuje se. Član 127 glasi:

“ Administrativna žalba

127.1. Administrativna žalba može se podneti u obliku zahteva za ponovni pretres ili u obliku

žalbe.

127.2 Svaka zainteresovana stranka ima pravo žalbe protiv administrativnog akta ili protiv

nezakonitog odbijanja izdavanja administrativnog akta.

127.3. Upravni organ kojem je žalba upućena razmatra zakonitost i regularnost osporenog akta.

127.4. Zainteresovane stranke mogu se obratiti sudu samo nakon iscrpljenja svih administrativnih sredstava žalbe.”

Administrativno naređenje UNMIK-a No. 2008/6, u članu 70.3 (a) i (b) pod naslovom 'Zakoni koji se primenjuju', ne odnosi se na Zakon o Administrativnom (Upravnom) postupku No. 02/L-28, nego se odnosi na Zakon o parničnom postupku koji ne sadrži nikakvu odredbu kojom se zahteva iscrpljivanje svih administrativnih sredstava žalbe pre obraćanja sudu.

Čak i da se primenjuje član 127 Zakona o administrativnom postupku No. 02/L-28, Žalioci ne bi imali potrebu da ospore preliminarni spisak pre podnošenja žalbe na konačan spisak. Njihova tužba se ne odnosi na preliminarni spisak (na koji su imali pravo žalbe), nego konačan spisak (protiv kojeg administrativno pravo žalbe nije moguće).

- b. Takođe, tekst člana 67.2, prva rečenica, Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, ne može se tumačiti na taj način da zaposleni mora da ospori preliminarni spisak da bi kasnije stekao pravo da se žali na konačan spisak. Član 67.2, prva rečenica, Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, glasi:

„Po prijemu spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu shodno članu 10 Uredbe UNMIK br. 2003/13, Kosovska poverenička agencija dužna je da objavi privremeni spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu, uz obaveštenje za javnost o pravu svakog lica da u roku od 20 dana podnese Agenciji pritužbu u kojoj zahteva upisivanje svog imena u spisak zaposlenih ili osporava spisak zaposlenih s pravom na isplatu.“

Zakon samo navodi pravo na žalbu protiv preliminarnog spiska, li ne navodi da osoba koja nije izjavila žalbu protiv preliminarnog spiska kasnije nema pravo da izjavi žalbu protiv konačnog spiska.

- c. Veće je svesno, obaveza da se ospori bilo koji nedostatak u preliminarnom spisku u kombinaciji sa sankcijama, ukoliko se ne uradi ovo žalba protiv konačnog spiska postaje neprihvatljiva, što bi pomoglo Agenciji da za kratko vreme utvrdi tačan konačan spisak.

Teret iscrpljivanja administrativnog prava žalbe pre obraćanja sudu bi nepotrebno sprečio stranku da koristi resurse sudstva.

Procedura ustanovljavanja preliminarnog spiska i pružanja mogućnosti svima da podnesu prigovor na ovaj spisak i dostave činjenice i dokaze u roku od 20 dana će pomoći KAP-u da bez neophodnog odlaganja utvrdi tačan konačni spisak. Smisao ovoga je koncentrisanje i ubrzanje procedure. Najbrže moguće prikupljanje neophodnih činjenica i dokaza je neophodno sredstvo u proceduralnom kontekstu u kojem novčani iznos dela od 20% za svakog radnika zavisi od odluke o prihvatanju ili odbijanju podnete žalbe.

Administrativno naređenje UNMIK-a No. 2008/6 ne dozvoljava sankcionisanje nedostatka saradnje zaposlenog u fazi utvrđivanja konačnog spiska time što će učiniti žalbu protiv konačnog spiska neprihvatljivom (slično: Presuda Vrhovnog suda Posebne komore SCCL-09-0001).

3. Žalbe žalilaca

G.V.B. (C1), M.G. (C2), D.S. (C3), R.D. (C4), B.T. (C5), Z.T. (C6), D.V.M. (C7), M.R. (C8), M.M.Ž. (C9), L.R. (C10), S.G. (C11), J.Z.N. (C12), B.P. (C13), M.M. (C14), M.V. (C15), N.V. (C16), R.S. (C17), R.M. (C18) su prihvatljive i osnovane.

Član 10.4 UNMIK Uredbe 2003/13, koja je izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK-a 2004/45, navodi uslove koje zaposleni treba da ispunjava da bi stekao pravo, a član 10 utvrđuje procedure za podnošenje žalbe Posebnoj komori, kao što sledi:

“10.4 za potrebe ovog člana smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije i ako je ustanovljeno da je bio na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori Vrhovnog

suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju komori shodno stavu 10.6.“

10.6

.

(b) Bilo koja žalba podneta Posebnoj komori kao diskriminacije kao razloga za isključenje sa spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu mora da bude praćena dokumentovanim dokazom o navedenoj diskriminaciji;“

Svi ovi žalci nikad nisu formalno izbačeni iz DP-a, ali takođe nisu bili na platnom spisku u vreme privatizacije. Svi oni su napustili DP i Klinu u junu 1999, jer se više nisu osećali bezbedno. Niko od njih nije dostavio dokumente koji dokazuju da su oni bili napadnuti ili diskriminisani. Niko od njih nije detaljno naveo neki čin agresije ili diskriminacije. Ali tuženi nije sporio da su oni napustili svoje mesto u strahu i nije osporio da je taj strah u Opštini Klina nakon rata bio opravdan za građane srpske nacionalnosti. Stoga, u parničnom postupku ovo može biti uzeto kao činjenica na kojoj može da se zasniva rešenje, na osnovu toga nisu potrebni dokumenti, ni dokazi.

Ali čak i da je tuženi osporio da su žalci pobjegli iz Kline zbog opravdanog straha od nasilja i diskriminacije sud bi morao da usvoji tužbu.

Nisu žalci ti koji treba da dokažu diskriminaciju, to treba da uradi tuženi. Teret dokazivanja, koji prema Uredbi UNMIK-a 2003/13 treba da snose žalci je prebačen na tuženog na osnovu Zakona protiv diskriminacije No. 2004/3 (Uredba UNMIK-a 2004/32).

Član 8 Zakona protiv diskriminacije, po pitanju tereta dokazivanja, navodi:

8.1. Kad lica koja smatraju da im je naneta nepravda zbog toga što princip jednakog postupanja nije primenjen na njih iznesu, pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom, činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektno diskriminacije, prijavljena strana je dužna da dokaže da nije bilo povrede principa jednakog postupanja.

8.2. Stav 8.1 ne sprečava uvođenje pravila o iznošenju dokaza koja su povoljnija za tužioce. Dalje, žalilac može da ustanovi ili da brani svoj slučaj diskriminacije bilo kojim sredstvima, uključujući statističke dokaze.“

Član 11 istog zakona navodi:

„11.1. Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe svi dosadašnji zakoni iz ove oblasti.

11.2. Odredbe zakona koje su uvedene ili su na snazi u vezi sa zaštitom principa jednakog postupanja važe i dalje i treba da budu primenjivane ako su povoljnije nego odredbe ovog zakona.“

Kraj rata između građana albanske pripadnosti i građana srpske pripadnosti, nasilje i diskriminacije protiv građana albanske nacionalnosti pre i tokom rata i povlačenje srpske vojske prilikom završetka rata su sve činjenice koje dozvoljavaju pretpostavku da će se desiti diskriminacije protiv srpske manjine koja je ostala. Stoga, bio bi teret tuženog da dokaže da nije bilo diskriminacije, a ne teret žalilaca da dokažu da je bilo diskriminacije (član 8.1 Zakona protiv diskriminacije, slično kao u Presudi Posebne komore Vrhovnog suda SCEL-09-0001). Pošto su svi ovi žalci koji su radili u DP-u više od tri godine morali da napuste svoje radno mesto 1999. godine zbog nacionalne pripadnosti, oni se moraju smatrati kao da su bili zaposleni, registrovani i na platnom spisku u vreme privatizacije. Stoga, njihova tužba je osnovana (član 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13).

Sudske takse

Sud ne određuje troškove tužiocima, budući da predsedništvo suda do danas nije donelo pisani plan kojeg je usvojio Sudski savet Kosova (član 57. stav 2 Zakona o Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova

Pouka o pravnom leku

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. **Podnosilac žalbe** takođe dostavlja žalbu drugim stranama i podnosi je sudskom veću, sve u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe dostavlja žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu i drugim stranama.

Propisani rok počinje da teče u ponoć na dan kad je podnosiocu žalbe dostavljeno rešenje u pisanom obliku.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u propisanom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je dostavljena žalba, uručujući svoj odgovor i podnosiocu žalbe i drugim stranama.

Podnosilac žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese žalbenom veću i da dostavi drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da dostavi podnosiocu žalbe i žalbenom veću svoj protivodgovor.

Alfred Graf von Keyserlingk
Predsedavajući sudija

[potpis]